

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoZm/53/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6109205613
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6109205613.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členiek JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Miriam Sninskej v právnej veci navrhovateľa BAWAG Leasing & Fleet, s. r. o., 821 02 Bratislava, Trnavská cesta 50, IČO:35 862 505, zastúpeného advokátskou kanceláriou Ružička Csekes, s. r. o., Vysoká 2/B, 811 06 Bratislava, IČO:36 863 360 proti odporcovi 1/ VIKTOR Parts, s. r. o., 962 65 Devičie 53, IČO:36747238, odporcovi 2/ C. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. T. XXX/X, T., odporkyni 3/ I. E., nar. X. XX. XXXX, bytom V. T. XXX/X, T., zastúpených JUDr. Dianou Hrončekovou, advokátkou so sídlom Komenského 10/E, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie sumy 683.982, 14 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcov 1/ až 3/ proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10CbZm/6/2009-930 zo dňa 17. júna 2014 takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10CbZm/6/2009-930 zo dňa 17. júna 2014 potvrdzuje.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom ponechal zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10Zm/21/2009-127 zo dňa 5. mája 2009 v plnom rozsahu v platnosti. Odporcov 1/, 2/ a 3/ zaviazal nahradiť spoločne a nerozdielne trovy konania navrhovateľovi v sume 15.817,73 eur na účet jeho právneho zástupcu.

V odôvodnení uviedol, že uznesením č. k. 41CoZm/9/2010-786 zo dňa 20. decembra 2010 Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10CbZm/6/2009-746 zo dňa 17. augusta 2010 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa pochybil, keď rozhodol vo veci uznesením, hoci zákon vyžaduje, aby sa konanie o námietkach končilo rozsudkom. Preto mu uložil rozhodnúť o námietkach odporcov 1/ až 3/ znovu. Okresný súd na návrh odporcov konanie uznesením z 8. apríla 2011 prerušil, toto uznesenie potvrdil odvolací súd uznesením z 31. mája 2011. Po zmene právneho zastúpenia navrhol navrhovateľ pokračovanie v konaní, odporcovia žiadali prerušenie konania i do právoplatného skončenia konania Okresného súdu Zvolen sp. zn. 14Cb/42/2009. Okresný súd návrh navrhovateľa na pokračovanie v konaní zamietol a konanie prerušil do právoplatného skončenia konania Okresného súdu Zvolen sp. zn. 14Cb/42/2009. Odvolací súd uznesením zo dňa 15. apríla 2014 toto rozhodnutie zmenil a rozhodol, že súd v konaní pokračuje a návrh odporcov na prerušenie konania zamietol. V odôvodnení tohto rozhodnutia odvolací súd konštatoval, že inštitút zmenkového platobného rozkazu znamená skrátené súdne konanie, ktoré má majiteľovi zmenky umožniť rýchlejší a jednoduchší spôsob dosiahnutia súdneho rozhodnutia. Na to slúži koncentračná zásada a v zmysle § 175 ods. 1 O. s. p. musí odporca v námietkach uviesť všetko, čo proti zmenkovému platobnému rozkazu namieta, v konaní o námietkach súd prejednáva už len podané námietky, ktoré nemožno ďalej rozširovať (uplatňovať ďalšie námietky). Preto súdu prvého stupňa uložil

zaoberať sa v ďalšom konaní len námietkami, ktoré odporcovia podali v zákonnej lehote. Výslovne uviedol, že niet dôvodu, aby súd prvého stupňa v konaní o námietkach riešil otázky platnosti leasingových zmlúv alebo odstúpenia od nich. Súd sa má zaoberať výlučne námietkami odporcov - otázkou platnosti predložených zmienok z hľadiska zákona zmenkového a šekového a otázkou legitimacy navrhovateľa pre vyplnenie blankozmienok. Podľa názoru odvolacieho súdu niet ani dôvodu, aby súd posudzoval komplex vzájomných práv a povinností účastníkov týkajúcich sa leasingových zmlúv, odstúpenia od nich a nárokov s tým súvisiacich. Právny zástupca navrhovateľa v ďalšom konaní s poukazom na koncentračnú zásadu a odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu vyslovil názor, že súd by mal pri rozhodovaní zohľadňovať námietky odporcov v rozsahu ich písomného podania zo dňa 18. 5. 2009. Uviedol, že ani jednu z nich nepovažuje za relevantnú, všetky predložené zmenky obsahovali potrebné náležitosti, a preto boli platné. Ide o vlastné zmenky, ktoré pôvodne boli blankozmenky. Neobstojí potom námietka, že mali byť predložené na videnie a nestalo sa tak, lebo obsahujú dátum a neboli splatné na videnie. V prípade námietky odôvodnenej neplatnosťou zabezpečovacích zmlúv podotkol, že odporcovia citujú všetky typy zabezpečovacích pohľadávok a sponchýňujú existenciu kauzy zmienok, opomínajú však fakt, že pohľadávka navrhovateľa bola zabezpečená i pre prípad neplatnosti zmlúv. Právna zástupkyňa odporcov na námietkach zotrvala. Tvrdila, že tu ide o zaistovacie zmenky vystavené za účelom samostatného zabezpečenia záväzkov odporcu 1/ voči navrhovateľovi vyplývajúcich z leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX-XX. Poprela existenciu kauzy z leasingovej zmluvy a vyslovila názor, že tzv. zabezpečovacia zmenka nie je zabezpečovacím záväzkom, ale len prostriedkom zabezpečenia. Preto existencia záväzkov zo zmienky nie je závislá na existencii zabezpečenej pohľadávky. Okresný súd ďalej uviedol, že odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu č.k. 43CoZm/42/2013-908 zo dňa 15. apríla 2014 obsahuje jednoznačný pokyn odvolacieho súdu, že súd prvého stupňa sa má v zmysle koncentračnej zásady zaoberať len námietkami odporcov proti zmenkovému platobnému rozkazu zo dňa 18. mája 2009 (č. l. 130 a nasl. spisu) s tým, že o týchto námietkach už rozhodol súd uznesením č. k. 10CbZm/6/2009-746 zo dňa 17. augusta 2010, ktoré odvolací súd musel zrušiť pre chybnú formu súdneho rozhodnutia. Ďalej uviedol, že odporcovia v námietkach argumentujú absolútnu neplatnosťou 43 kusov zmienok, o ktoré navrhovateľ opiera nárok. Argumentujú, že neobsahujú zákonom požadované obligatórne náležitosti zmienky v podobe bezpodmienečného sľubu zaplatiť určitú peňažnú sumu v určitej mene a údaj zročnosti. Tvrdia, že zmluvy o udelení vyplňovacieho práva zmenkového dojednané pri vystavení blankozmienok sú absolútne neplatné, pretože neexistovalo žiadne dojednanie o spôsobe ich vyplnenia, navyše ak nie je uvedený údaj zročnosti konkrétnym dátumom, treba zmenku predložiť v lehote 1 roka od vystavenia na plnenie dlžníkovi ak sa tak nestane, právo zo zmienok zaniká. Predmetné zmenky vystavené v období od 20. novembra 2007 do 5. septembra 2008 neboli v prvopise, ani v odpise odporcom predložené na platenie, preto nemohla nastať ich splatnosť. Absolútnu neplatnosť zmlúv o vyplnení blankozmienok odôvodňovali odporcovia absolútnou neplatnosťou leasingových zmlúv č. XXXXXX/XXX-XXX, na zabezpečenie záväzkov, ktorých blankozmenky slúžili. Preto bolo predmetom vyplňovacích zmlúv nemožné plnenie, také zmluvy sú však neplatné v zmysle § 37 ods. 2 a § 30 Obč. zákonníka. Neplatnosť leasingových zmlúv podľa odporcov je daná i faktom, že navrhovateľ nenadobudol vlastnícke právo k predmetu leasingu, a preto ho nemohol platne previesť na odporcu 1/. Nedošlo totiž ani k prevzatíu predmetu kúpy a neskôr k leasingu navrhovateľom, ani k zaplateniu celej kúpnej ceny zaň, pričom na tieto úkony bolo viazané nadobudnutie vlastníckeho práva navrhovateľom. Neplatnosť zmienok znamená zároveň i neplatnosť ručenia odporcov 2/, 3/ za splnenie záväzku odporcu 1/ zo zmienok.

Okresný súd ďalej uviedol, že v konaní nie je sporné, že odporca vystavil 43 kusov vlastných blankozmienok na zabezpečenie svojich záväzkov z leasingových zmlúv č. XXXXX/XXX-XXX s vyznačením ručenia odporcami 2/ a 3/, ani to, že účastníci uzatvorili zmluvy o udelení vyplňovacieho práva zmenkového č. XXXXXXXXXXX/XXXX a č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Predmetom zmlúv o udelení vyplňovacieho práva bolo udelenie vyplňovacieho práva zmenkového vystaviteľom (odporcom 1/) zmenkovému veriteľovi (navrhovateľovi) a dohoda zmluvných strán o obsahu vyplňovacieho práva zmenkového veriteľa ku vlastnej blankozmenke, ktorú neúplnú predložil vystaviteľ za účelom zabezpečovaných pohľadávok veriteľa (čl. II. zmluvy). V zmluve sú uvedené i zabezpečovacie pohľadávky veriteľa, vyplnené ako aj nevyplnené údaje (zmenková suma, mena a dátum splatnosti) na blankozmenkách; s doložkami „bez protestu“ a „na rad“. Zároveň bola určená podmienka, za ktorej je veriteľ oprávnený využiť vyplňovacie právo (čl. III. zmluvy). Okresný súd poukázal na ust. § 10 zákona zmenkového a šekového, ktorý upravuje blankozmenky. Priamym predmetom dohody o vyplnení blankozmenky je vyplnenie blankozmenky nepriamym predmetom udelenie vyplňovacieho oprávnenia. Súčasťou zmluvy o udelení vyplňovacieho práva nemusí byť vymedzenie obsahu vyplňovacieho

práva (údaje o tom, ako má byť blankozmenka doplnená). Ak nie je obsah vyplňovacieho práva v zmluve výslovne deklarovaný, nie je táto neplatná pre neurčitosť obsahu. Ďalej okresný súd uviedol, že dohoda o vyplňovacom práve je tzv. utvárací úkon zakotvujúci právo vyplniť blankozmenku, pričom môže a nemusí obsahovať úpravu ako má byť blankozmenka vyplnená. Predmetom dohody o vyplnení blankozmenky je i vyplnenie a udelenie vyplňovacieho oprávnenia. V tomto prípade predmetné zmluvy upravujú právo navrhovateľa vyplniť označené blankozmenky, vrátane vymedzenia obsahu tohto oprávnenia. Ich predmetom nie je povinnosť plniť, či už konaním, opomenutím, zdržaním sa určitého konania alebo povinnosťou niečo dať. Preto nemožno hovoriť o neplatnosti týchto dohôd kvôli nemožnosti plnenia kvôli § 37 ods. 2 a § 39 Občianskeho zákonníka. Na základe platných dohôd o udelení vyplňovacieho práva zmenkového bol navrhovateľ oprávnený blankozmenky vyplniť. Vlastné zmenky takto vytvorené obsahujú zákonom požadované náležitosti. Týka sa to aj údajov o zročnosti zmienok, ktoré nebolo možné tak, ako správne argumentoval navrhovateľ považovať za zmenky na videnie len preto, že na nich nebol v čase vystavenia vyplnení údaj o splatnosti. Preto ani neplatí jednoročná prekluzívna lehota na ich predloženie na platenie zmenkovým dlžníkom. Predmetné zmenky sú z týchto dôvodov platné a navrhovateľ právom požadoval návrhom na vydanie zmenkového platobného rozkazu od odporcov 1/ až 3/ zaplatenie dlžnej sumy z ich vyplývajúcej. Vzhľadom na koncentračnú zásadu platnú v konaní o námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu nemohol súd akceptovať ďalšie skutočnosti namietané odporcami a vyhovieť návrhu na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov zameraného na preukázanie skutočností, ktoré nie sú pre rozhodnutie relevantné. Z uvedených dôvodov ponechal zmenkový platobný rozkaz súd v platnosti v celom rozsahu v zmysle ust. § 175 ods. 4 O. s. p.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v prospech navrhovateľa, ktorý bol v konaní úspešný a priznal mu trovy konania vo výške 15.817,37 eur, ktoré nezahŕňajú úkony priznané zmenkovým platobným rozkazom, pretože prvým výrokom súd ponechal v platnosti zmenkový platobný rozkaz vrátane priznanej náhrady trov konania.

Proti rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporcovia 1/ až 3/, ktorí uviedli, že odvolanie podávajú z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, d/ a f/ O. s. p. Namietli, že sa im postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, keď súd nepostupoval v zmysle § 118 O. s. p.. Z obsahu zápisníc viažucich sa k predmetnému konaniu, osobitne z obsahu zápisníc zo dňa 17. 6. 2014, na ktorom došlo k vyhláseniu napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd nepostupoval v zmysle § 118 ods. 2 a ods. 4 veta prvá O. s. p., ktorým konaním došlo k neoprávnenému zásahu do práva odporcov na spravodlivý proces a odňatiu možnosti konať pred súdom. Ďalej namietli, že súd nedostatočne zdôvodnil napadnuté rozhodnutie, konkrétne sa nevysporiadal so všetkými písomnými námietkami, ktoré boli zo strany odporcov vznesené. V podaných námietkach poukazovali odporcovia na skutočnosť, že zmenky neboli do dnešného dňa predložené v prvopise ani odpise v zmysle zák. č. 191/1950 Sb., pričom k tejto námietke sa súd v odôvodnení svojho rozhodnutia žiadnym spôsobom nevyjadril. Poukázali na ust. § 157 ods. 2 O. s. p., t. j. povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie, ktorá znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia a jeho porušením sa účastníkovi konania odníma možnosť náležite, skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie (IV. ÚS 115/03). Ďalej namietli vecnú správnosť na základe napadnutého rozhodnutia, keď podľa názoru odporcov súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietli, že im neboli predložené originály zmenky na platenie, čo sa nepodarilo odstrániť ani nahliadnutím ich právnej zástupkyne do súdneho spisu ešte pred vydaním zmenkového platobného rozkazu, pretože v predmetnom súdnom spise, ktorý jej bol predložený na nahliadnutie sa originálne zmenky nenachádzali. Napriek námietke odporcov im neboli originálne zmenky zo strany súdu predložené ani na pojednávaní. Poukázali na uznesenie Vrchného súdu v Prahe zo dňa 19. 11. 1997 sp. zn. 5Cmo/22/1997, ďalej uviedli, že v rámci námietok poukazovali na zmluvy o udelení vyplňovacieho práva zmenkového, z ktorých obsahu vyplýva, že odporca 1/ ako vystaviteľ a odporcovia 2/ a 3/ ako avalisti udeľujú navrhovateľovi neodvolateľné vyplňovacie právo zmenkové, ktoré navrhovateľa oprávňuje k tomu, aby vyplnil na odovzdanej blankozmenke chýbajúce údaje, a to zmenkovú sumu, meno a dátum splatnosti zmenky a urobil tak z blankozmenky zmenku platnú. Predmetom zmluvy o udelení vyplňovacieho práva zmenkového bolo udelenie vyplňovacieho práva odporcom 1/ ako vystaviteľom a dohoda zmluvných strán o obsahu vyplňovacieho práva navrhovateľa

ku vlastnej blankozmenke, ktorú neúplnú predložil odporca 1/ ako vystaviteľ za účelom zabezpečenia zabezpečovaných pohľadávok navrhovateľa. Poukázali na čl. II. bod 3. zmlúv vyplňovacieho práva zmenkového a uviedli, že ide o zaistovacie zmenky, ktoré boli ako to vyplýva, aj z tvrdenia navrhovateľa v návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu vystavené za účelom samostatného zaistovania záväzkov odporcu 1/ voči navrhovateľovi vyplývajúcich z leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX-XX. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Vrchného súdu v Prahe z 18. 1. 2000 sp. zn. 5Cmo/332/1999. V rámci písomných námietok bolo zo strany odporcov tvrdené, že predmetom uvedených zmlúv o udelení vyplňovacieho práva zmenkového bolo zabezpečenie neexistujúcich pohľadávok, pretože v danom prípade kauza, ktorá bola dojednaná ako dôvod pre vystavenie zmienek ani nevznikla, keď po právnej stránke nikdy nedošlo k naplneniu obchodného zámeru, v zmysle ktorého sa mal navrhovateľ stať vlastníkom strojných zariadení na základe ich kúpy od spoločnosti VIKTOR Group, a. s. a ako vlastník následne prenajať tieto predmety odporcovi 1/ na základe leasingových zmlúv. Vlastníkom strojných zariadení je naďalej spoločnosť VIKTOR Group, a. s. Ďalej poukázal na čl. II. bod 3 zmlúv o udelení vyplňovacieho práva zmenkového s tým, že navrhovateľovi nevznikla voči odporcovi 1/ žiadna z pohľadávok špecifikovaných pod písmenom b/, práve naopak je to odporca 1/, ktorému vznikli pohľadávky voči navrhovateľovi z titulu vydania bezdôvodného obohatenia v podobe zaplatených leasingových splátok. Navrhovateľovi vznikla pohľadávka voči spoločnosti VIKTOR Group, a. s. titulom vydania bezdôvodného obohatenia v podobe vrátenia zaplatenej časti kúpnej ceny. Z uvedeného dôvodu rozšírené tvrdenie navrhovateľa, že zmenkami boli zabezpečené aj nároky navrhovateľa z bezdôvodného obohatenia voči odporcovi 1/ právne neobstojí, pretože navrhovateľovi žiadny takýto nárok voči odporcovi 1/ a ani podobný z titulu absolútnej neplatnosti leasingovej zmluvy č. 1-43 nevznikol. Ďalej poukázali na rozsudok Vrchného súdu v Prahe zo dňa 13. 10. 1998 sp. zn. 5Cmo/125/1998, podľa ktorého ak majiteľ vyplní zmenku, ktorá bola vydaná ako neúplná (blankozmenku) odlišne od dojednaní o jej vyplnení, nie je z tohto dôvodu zmenka neplatná. Nesprávne vyplnenie len zakladá námietku dlžníka v zmysle čl. I § 10 zákona zmenkového a šekového. Dlžníkovi dáva právo namietat, že zmenka pri vystavení neúplná bola doplnená v rozpore s dojednaním, ak je majiteľ pri nadobúdaní zmenky v zlej viere alebo sa previnil hrubou nedbanlivosťou. Podľa názoru odporcov je možné citované rozhodnutie aplikovať priamo na predmetné konanie. Navrhovateľ nadobudol predmetné zmenky ich vyplnením, a to spôsobom v rozpore s dojednaním o ich vyplnení, keď mu nevznikla voči odporcovi 1/ ani jedna zo zabezpečovaných pohľadávok. Takéto konanie navrhovateľa pri nadobúdaní predmetných zmienek je podľa názoru odporcov potrebné posudzovať tak, že navrhovateľ sa previnil minimálne hrubou nedbanlivosťou, keď túto skutočnosť, t. j. že mu nevznikla žiadna pohľadávka voči odporcovi 1/ zaistená vystaviteľnými zmenkami minimálne vedieť mal, a napriek tomu zmenky vyplnil v rozpore s dojednaním, ktorým okamihom nadobudol zmenky ako prvý majiteľ. Toto konanie navrhovateľa odporcom zakladá námietku v zmysle čl. I § 10 zákona zmenkového a šekového, ktorá bola zo strany odporcov v rámci písomných námietok aj uplatnená. Ak preto súd prvého stupňa na námietku odporcov neprihliadol, nepostupoval správne a v súlade so zákonom. Ďalej uviedli, že napriek tomu, že v písomne podaných námietkach nie je z hľadiska právnej kvalifikácie formulované, že konanie navrhovateľa v námietkach skutkovo popísané sa javí tak, že tento sa previnil minimálne hrubou nedbanlivosťou už tým, že nevyplnenú zmenku nesprávne vyplnil a tým z nej vytvoril úplnú zmenku, je úlohou súdu, aby odporcami v námietkach tvrdené a preukázaný skutkový stav subsumoval pod dané ustanovenie čl. I § 10 zákona zmenkového a šekového. Ďalej v odvolaní poukazovali odporcovia na mechanizmus uzatvárania kúpnopredajných a leasingových zmlúv. V rámci písomným námietok bola zo strany odporcov namietaná aj splatnosť zmienek. K tejto námietke uvádzajú, že vadným vyplnením blankozmenky sa možnosť výkonu práv proti dlžníkovi, ktorý to úspešne namietne marí celkom. Napríklad ak je nesprávne vyplnená splatnosť zmenky, nemôže to znamenať, že by musel dlžník napriek tomu platiť, hoci nie v dobe na zmenke vyznačenej, ale v dobe, ktorá by bola bývala vyznačená, keď by bolo postupované v súlade s dohodou. Takéhoto údaju na listine niet a nie je ho možné tam umelo vnášať. To by platilo aj v prípade miesta platenia a ďalších. Vzhľadom na vyššie uvedené majú odporcovia za to, že navrhovateľ vyplnil údaj o splatnosti zmenky v rozpore s tým, ako bolo dojednané. Keďže navrhovateľ nadobudol zmenku vyplnením v rozpore s tým, ako bolo dojednané možno konštatovať, že pri nadobúdaní zmenky sa previnil hrubou nedbanlivosťou. Z uvedeného dôvodu je preto potom potrebné prihliadnuť na vznesenú námietku nesprávneho vyplnenia dátumu splatnosti zmenky. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne podľa § 220 O. s. p. zmenil, v tom prípade si uplatňujú náhradu trov celého konania, ktoré v odvolaní vyčíslili.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcov uviedol, že má za to, že dôvody uvádzané odporcami v odvolaní sú v časti, v ktorej odporcovia tvrdia, že im bola odňatá možnosť konať pred súdom je zjavne nepravdivé a neopodstatnené a v časti, v ktorej tvrdia, že súd nesprávne zistil skutkový stav a nesprávne vec právne posúdil veci je odvolanie neodôvodnené, oneskorené (odporcovia ich mali uplatniť už v námietkach) a zároveň plne vyvrátené výsledkami prvostupňového konania ako aj súvisiacimi rozhodnutiami odvolacieho súdu. Navrhovateľ sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozsudkom prvostupňového súdu, čo do jeho výroku i odôvodnenia. Prvostupňový súd umožnil odporcom plné uplatnenie ich procesných práv, správne skutkovo vyhodnotil vykonané dôkazy a na ich základe vec správne právne posúdil. Čo sa týka nedodržania procesného postupu podľa § 118 ods. 2 až 4 O. s. p. zo strany prvostupňového súdu, odporcovia nijak skutkovo nevymedzili, ktorý procesný postup stanovený O. s. p. nebol dodržaný, neuviedli, v čom konkrétne bol postup prvostupňového súdu nesprávny, preto k tomuto dôvodu nie je ani možné sa adekvátne vyjadriť, tento dôvod odvolania je preto neprejednatelný a nepreskúmateľný. Z ďalšieho dôvodu odvolania, že neboli odporcom zmenky predložené v prvopise ani v odpise bez toho, aby vysvetlili, ako táto skutočnosť mohla ovplyvniť výsledok sporu, resp. ako táto skutočnosť mohla mať vplyv na zmenkový nárok navrhovateľa, resp. čo vlastne odporcovia touto námietkou sledovali, aby sa prvostupňový súd s tak neurčitou námietkou mohol vôbec vysporiadať. Až pri hlbšom pohľade na bod I. námietok zo dňa 18. 5. 2009 možno vyvodiť, že podstata tejto námietky, ktorú odporcovia vzniesli v úvode bodu I. svojich námietok spočívala v tom, že odporcovia nesprávne vnímali blankozmenky, ktoré pred vyplnením prirodzene neobsahovali dátum splatnosti ako zmenky splatné na videnie (vistazmenky) v zmysle § 76 ods. 2 Zákona zmenkového a šekového (ďalej len „ZZŠ“), preto sa zároveň chybne domnievali, že im tieto zmenky mali byť v súlade s § 34 ods. 1 ZZŠ predložené na platenie do jedného roka od dátumu ich vystavenia pod hrozbou preklúzie práva navrhovateľa. Preto zrejme účelovo namietali, že im zmenky neboli do dnešného dňa v prvopise ani v odpise predložené. V takom prípade je tvrdenie odporcov, že súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia žiadnym spôsobom k tejto námietke nevyjadril nepravdivé, pretože prvostupňový súd sa touto námietkou riadne zaoberal a v poslednom odseku na str. 4 odôvodnenia rozsudku dal na argumentáciu odporcov jasnú odpoveď, kde uviedol, že vyplnením blankozmenky došlo k spätnému vytvoreniu vlastných zmeniek so všetkými náležitosťami vrátane dátumu splatnosti, preto zmenky bolo potrebné vnímať ako tzv. fixné zmenky splatné v konkrétny dátum, ktoré nebolo vôbec nutné predkladať odporcom pod hrozbou preklúzie práva.

K tvrdeniu odporcov o vecnej nesprávnosti prvostupňového rozsudku navrhovateľ uviedol, že v súlade s § 175 ods. 1 O. s. p. predkladá originál zmenky súdu, nie odporcom. Originál predloženej zmenky sa vloží do samostatnej obálky, na ktorú sa pripojí odtlačok úradnej pečiatky súdu, vyznačí sa spisová značka veci, dátum prevzatia zmenky a pripojí sa podpis zamestnanca súdu. Obálka sa uschová v trezore súdu. Odporcovia z týchto dôvodov nemajú právo, aby im boli originály zmeniek ako cenných papierov, ktoré odmietajú preplatiť sprístupnené. Ďalej uviedol, že predkladať zmenky odporcom navrhovateľa nemusia ani v intenciách zmenkového práva, pretože nepredložením zmenky majiteľ zmenky nemôže stratiť svoje postihové práva voči dlžníkom, akými odporcovia nepochybne sú. Odporca 1/ je vystaviteľom vlastnej zmenky, odporcovia 2/ a 3/ sú avalisti, ide o tzv. priamych zmenkových dlžníkov, voči ktorým nie je nutné vykonať žiadne tzv. zachovávacie úkony, tie sú v súlade s § 53 ods. 1 ZZŠ potrebné len na zachovanie postihových práv voči tzv. nepriamym - postihovým dlžníkom. V ďalšej časti odvolania odporcovia výrazne prekračujú rozsah svojich námietok zo dňa 18. 5. 2009. Kým totiž v námietkach zo dňa 18. 5. 2009 namietali len absolútnu neplatnosť zmeniek z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí, v odvolaní zo dňa 16. 9. 2014 odporcovia po novom namietajú, že zmenky boli vyplnené v rozpore s dohodou o vyplňovacom práve. Odporcovia si akoby inštitút odvolania zamenili s inštitútom druhého kola námietok a keďže ich pôvodné námietky v prvostupňovom konaní neobstáli, prichádzajú v odvolaní s námietkou úplne novou. Kým v pôvodných námietkach odporcovia vzniesli absolútnu námietku, že zmluvy o udelení vyplňovacieho práva sú neplatné, a preto považovali predmetné blankozmenky bez vyplňovacieho práva za neplatné zmenky z dôvodu absencie zákonných náležitostí, v odvolaní uplatňujú teraz naopak relatívnu námietku podľa § 10 ZZŠ, že navrhovateľ vyplnil platné blankozmenky v rozpore s platnými zmluvami o udelenie vyplňovacieho práva, pretože nemal žiadnu pohľadávku zabezpečenú týmito zmenkami. Protirečivosť týchto dvoch námietok je evidentná rovnako ako skutočnosť, že novú námietku uvádzanú v odvolaní neuplatnili odporcovia včas. Preto navrhovateľ považuje za dôležité poukázať na skutočnosť, že v námietkach zo dňa 18. 5. 2009 odporcovia ani náznakom nenamietali vyplnenie zmeniek v rozpore so zmluvami o udelení vyplňovacieho práva podľa § 10 ZZŠ, ale namietali, že z dôvodu údajnej neplatnosti zmlúv o udelení vyplňovacieho práva absentovala dohoda o vyplňovacom práve, preto sú zmenky absolútne neplatné, lebo v čase ich vystavenia nemali zákonné náležitosti a neexistovalo dojednanie akým spôsobom sa

majú vyplniť chýbajúce náležitosti. Poukázal na to, že prvostupňové konanie nebolo klasickým civilným konaním, v ktorom musí navrhovateľ uniesť dôkazné bremeno ohľadne svojho kauzálneho nároku, ale išlo „len“ o tzv. konanie o námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu, teda len obsahom a dôvodnosťou týchto námietok bolo možné sa v tomto konaní zaoberať, ale z tohto rozsahu je možné vychádzať aj v odvolacom konaní. Vzhľadom na prísnu koncentračnú zásadu v námietkovom konaní, predmetom dokazovania a posudzovania v námietkovom konaní č. k. 10CbZm/6/2009 mohli byť iba námietky uvedené v námietkach odporcov zo dňa 18. 5. 2009, uplatnené zmenky nie sú splatné, preto podľa odporcov ide o zmenky na videnie a tieto mu neboli na videnie dané. Uplatnené zmenky sú absolútne neplatné, pretože podľa odporcov neobsahujú všetky náležitosti, a to bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu a údaje zročnosti, táto neplatnosť vyplýva z neplatnosti zmlúv o udelení vyplňovacieho práva. Zmluvy o udelení vyplňovacieho práva sú neplatné kvôli nemožnosti plnenia, pretože sú neplatné leasingové zmluvy a pohľadávky zabezpečované zmenkami, pretože navrhovateľ v čase uzavretia leasingových zmlúv nebol vlastníkom predmetov leasingu. Výlučne tieto skutočnosti boli predmetom včas podaných námietok odporcov, na ktoré mohol prvostupňový súd prihliadať a s ktorými sa vo svojom rozsahu vysporiadal. Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu poukázal aj na odôvodnenie uznania Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43CoZm/42/2014 zo dňa 15. 4. 2014, ktorým záväzným právnym názorom odvolacieho súdu bol okresný súd viazaný s tým, že odvolací súd vo svojom uznesení prejednával, že v tomto konaní nemá otázka platnosti leasingových zmlúv žiadnu relevanciu. Poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cob/78/2013 zo dňa 19. 12. 2013, v ktorom sa už krajský súd vysporiadal s ďalšími námietkami odporcov v neprospech odporcov, keď v uznesení na základe vyhodnotenia mechanizmu platenia kúpnej ceny a odovzdávania predmetu leasingu konštatoval, že navrhovateľ preukázal, „že sa stáva vlastníkom predmetu kúpy aj vlastníkom predmetu leasingu, pretože splnil podmienky, ktoré boli pre neho stanovené“. Krajský súd v Banskej Bystrici teda už raz posúdil, že navrhovateľ sa stal vlastníkom predmetov leasingu, ktoré následne cez platné leasingové zmluvy prenajímal na leasing odporcovi 1/. V tomto konaní je však s ohľadom na vyššie uvedené posudzovanie tejto otázky nadbytočné. Z vyššie uvedených dôvodov navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil a zaviazal odporcov na náhradu trov odvolacieho konania.

Dňa 27. 11. 2014 bolo krajskému súdu doručené podanie odporcov, v ktorom uviedli, že zotrávajú na dôvodoch svojho odvolania, ale považujú za potrebné uviesť ďalšie skutočnosti. Na podanie odporcov reagoval navrhovateľ vyjadrením doručeným súdu dňa 22. 12. 2014, v ktorom uviedol, že chce upriamiť pozornosť odvolacieho súdu na skutočnosť, že odporcovia v podaní 26. 11. 2014 v rozpore s § 205 ods. 3 O. s. p. rozširujú odvolacie dôvody po uplynutí lehoty na podanie odvolania a súčasne uvádzajú skutočnosti, ktoré ani neboli predmetom námietok odporcov zo dňa 18. 5. 2009, tieto v súlade s koncentračnou zásadou nemohli byť ani predmetom prvostupňového konania pojednávajúceho výlučne o včas podaných námietkach odporcov. Navrhovateľ má za to, že odvolací súd by podaniu odporcov zo dňa 26. 11. 2014 nemal venovať žiadnu pozornosť.

Krajský súd v Banskej Bystrici prejednal odvolanie odporcov 1/ až 3/ v rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 2. 4. 2009 domáhal voči odporcom 1/ až 3/ vydania zmenkového platobného rozkazu. Dňa 5. 5. 2009 okresný súd vydal zmenkový platobný rozkaz pod č. k. 10 Zm 21/2009-127, ktorým uložil odporcom 1/ až 3/ povinnosť do 3 dní odo dňa jeho doručenia zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi zmenkovú sumu 683.982,14 eur so 6 % ročným úrokom od 31. 3. 2009 až do zaplatenia, odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy (2.279,94 eur) a nahradiť mu trovy konania - súdny poplatok v sume 16.596,50 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 4.284,50 eur. Odporcovia 1/ až 3/ podali v zákonom stanovenej lehote voči zmenkovému platobnému rozkazu námietky, o ktorých okresný súd rozhodol uznesením č. k. 10 CbZm/6/2009-746 zo dňa 17. augusta 2010, ktorým rozhodol, že ponecháva zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10 Zm 21/2009-127 zo dňa 20. mája 2009 v plnom rozsahu v platnosti a zaviazal odporcov 1/ až 3/ nahradiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi trovy konania o námietkach v sume 2.345,59 eur. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením č. k. 41CoZm/9/2010-786 zo dňa 20. 12. 2010 uznesenie okresného súdu, ktorým ponechal zmenkový platobný rozkaz v plnom rozsahu v platnosti zrušil z dôvodu vady konania, keďže okresný súd pochybil, keď rozhodol uznesením o tom, že ponecháva obidva platobné rozkazy voči odporcom 1/ až 3/ v

platnosti, hoci ust. § 175 ods. 3 O. s. p. vyžaduje, aby sa konanie o námietkach skončilo rozsudkom, v ktorom súd vysloví, či platobný rozkaz ponecháva v platnosti alebo ho zrušuje s tým, že novom konaní okresný súd o námietkach odporcov 1/ až 3/ proti zmenkovému platobnému rozkazu opätovne rozhodne v súlade s § 175 ods. 3 O. s. p.

Podľa § 175 ods. 3 O. s. p. ak odporca podá včas námietky, súd nariadi na ich prejednanie pojednávanie; na námietky podané neskôr už nemožno prihliadať. V rozsudku súd vysloví, či zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz ponecháva v platnosti alebo či ho zrušuje a v akom rozsahu. Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz.

Podľa čl. I. § 10 zák. č. 191/1950 Sb. ak nebola zmenka, ktorá bola pri vydaní neúplná vyplnená tak, ako bolo dojednané, nemožno namietať majiteľovi zmenky, že tieto dojednania neboli dodržané, okrem ak majiteľ nadobudol zmenku zlomyseľne alebo sa pri nadobúdaní zmenky previnil hrubou neobstaranosťou.

Pre námietky a konanie o námietkach sa prísne uplatňuje koncentračná zásada spočívajúca v tom, že v konaní o námietkach súd môže preskúmať len námietky, ktoré boli podané v lehote 3 dní od doručenia zmenkového platobného rozkazu. Na neskôr podané námietky už súd nemôže brať zreteľ. Výnimkou z uvedeného pravidla nemôžu byť námietky uvedené až v dovolaní alebo v mimoriadnom dovolaní. Ani dovolaním nemožno do konania vzniesť námietky, ktoré neboli podané v zákonom stanovenej lehote a urobiť ich tak predmetom konania o námietkach. Výnimka z koncentračnej zásady sa môže vzťahovať len na také vady konania, ktoré bránia tomu, aby súd mohol vo veci konať a dôsledkom má byť zastavenie konania, prípadne postúpenie veci na prejednanie vecne príslušnému súdu (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1M Obdo V 6/2008).

V napadnutom rozsudku sa okresný súd zaoberal námietkami, ktoré podali odporcovia proti zmenkovému platobnému rozkazu dňa 18. 5. 2009. V týchto námietkach odporcovia namietali, že si navrhovateľ uplatňuje v predmetom konaní návrh voči nim z titulu neúplných vlastných blankozmeniek, namietali, že im neboli predložené v prvopise ani v odpise zmenky, tvrdili, že odporca 1/ vystavil a predložil navrhovateľovi v období od 20. 11. 2007 do 5. 9. 2008 neúplné vlastné blankozmenky, na ktorých nebol vyznačený údaj určujúci zmenkovú sumu, menu a dátum splatnosti tak ako to vyplýva z čl. II. bod 5 zmluvy o udelení vyplňovacieho práva zmenkového. Poukazovali na § 76 ods. 2 zákona zmenkového a šekového s tým, že pokiaľ ide o údaj zročnosti, resp. splatnosti zmenky, v ktorej niet údaj zročnosti platí, že je zročná na videnie s tým, že podľa § 34 ods. 1 zákona zmenkového a šekového je zmenka na videnie zročná pri predložení a musí byť predložená na platenie do 1 roka od dáta vystavenia, ďalej uviedli, že zmenky neboli vôbec dané na videnie, teda vo vzťahu k ust. § 76 ods. 2 v spojitosti s § 34 ods. 1 zákona zmenkového a šekového odporcovia preto popri namietanej prekluzii práva tvrdia, že u jednotlivých zmeniek nemohla nastať ku dnešnému dňu (ku dňu podania námietok) nastať ich splatnosť. Ďalej tvrdili, že leasingové zmluvy sú absolútne neplatné a tiež sú absolútne neplatné jednotlivé zmluvy o udelení vyplňovacieho práva zmenkového, tvrdili, že u jednotlivých neúplných vlastných blankozmeniek neexistovalo žiadne dojednanie o vyplnení neúplnej zmenky, či už vo vzťahu k zmenkovej sume, mene alebo údaja o splatnosti, keďže s absolútne neplatným právnym úkonom nie sú spojené žiadne právne účinky a hľadí sa naň ako keby nebol urobený. Zmenky vystavené odporcom 1/ v období od 20. 11. 2007 do 5. 9. 2008 ako neúplné vlastné blankozmenky nie je možné považovať za platné z dôvodu absencie dvoch obligatórnych náležitostí vyžadovaných zákonom - bezpodmienečného sľubu vystaviteľa vlastnej zmenky, že zaplatí určitú peňažnú sumu a údaja o zročnosti. V danom prípade ide o absolútnu neplatnosť v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru odporcov boli aj jednotlivé leasingové zmluvy absolútne neplatné, teda aj pohľadávky navrhovateľa z jednotlivých leasingových zmlúv, ktoré sú podľa odporcu absolútne neplatné, boli zabezpečené zo strany odporcu 1/ vystavením vlastných blankozmeniek, ktoré neúplne predložil odporca 1/ ako vystaviteľ za účelom zabezpečenia pohľadávok navrhovateľa z jednotlivých leasingových zmlúv navrhovateľovi. Za absolútne neplatné považovali aj zmluvy o udelení vyplňovacieho práva zmenkového, ktorých predmetom bolo zabezpečenie neexistujúcich pohľadávok z absolútne neplatných leasingových zmlúv. Mali za to, že medzi odporcom 1/ ako vystaviteľom neúplnej vlastnej blankozmenky a navrhovateľom neexistovalo dojednanie akým spôsobom sa majú vyplniť chýbajúce náležitosti neúplnej vlastnej blankozmenky a na základe týchto skutočností bolo podľa názoru odporcov potrebné zmenky považovať za neplatné v zmysle § 76 ods. 1 zákona zmenkového a šekového s tým, že v danom prípade sa jedná o absolútnu neplatnosť v zmysle § 39 Obč. zákonníka a

rovnako neplatným je potom aj ručenie odporcov 2/ a 3/ na zmenkách, ktoré boli odporcom 1/ vystavené ako neúplné vlastné blankozmenky.

V zmysle vyššie citovaného ust. § 175 ods. 3 O. s. p. ako aj rozsudku Najvyššieho súdu SR bol okresný súd povinný nariadiť na prejednanie námietok pojednávanie s tým, že na námietky podané neskôr už prihliadať nemohol, keď v konaní o námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu už nemožno uplatniť ďalšie námietky. Ak by aj boli podané, súd na ne neprihliada (tzv. koncentračná zásada). Okresný súd sa podľa názoru odvolacieho súdu s námietkami odporcov 1/ až 3/, ktoré boli podané proti zmenkovému platobnému rozkazu dňa 18. 5. 2009 vysporiadal dostatočným spôsobom, rozhodnutie riadne odôvodnil a správne sa zaoberal len námietkami odporcov zo 18. 5. 2009. Odvolací súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43CoZm/42/2013-908 zo dňa 15. apríla 2014, ktorým krajský súd zmenil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10CbZm/6/2009-866 zo dňa 29. 10. 2013 v prvej výrokovej vete tak, že súd pokračuje v konaní a v druhej výrokovej vete tak, že návrh odporcov 1/ až 3/ na prerušenie konania do právoplatnosti skončenia konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 14Cb/42/2009 zamietá s tým, že v odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd okrem iného uviedol, že „v predmetnej veci bol súdom prvého stupňa vydaný zmenkový platobný rozkaz, odporcovia podali v zákonnej lehote proti nemu námietky. Súd prvého stupňa sa v konaní má zaoberať len týmito námietkami. Vzhľadom na skutočnosti zistené z predloženého spisu odvolací súd dospel k záveru, že nie je dôvod na to, aby súd prvého stupňa v konaní o námietkach riešil otázku platnosti leasingových zmlúv alebo otázku platnosti odstúpenia od týchto leasingových zmlúv. Súd prvého stupňa sa má zaoberať výlučne námietkami žalovaných, teda otázkou platnosti predložených zmienok z hľadiska zákona zmenkového a šekového a otázkou legitimacy navrhovateľa pri vyplnení blankozmienok. Ako na to správne poukázal aj navrhovateľ v podanom odvolaní, nie je dôvod, aby súd prvého stupňa v námietkovom konaní posudzoval komplex vzájomných práv a povinností medzi účastníkmi konania, týkajúcich sa leasingových zmlúv, odstúpenia od leasingových zmlúv a nárokov s tým súvisiacich. Odvolací súd vychádzal zo záveru, že otázky platnosti kúpnych zmlúv, leasingových zmlúv, platnosti odstúpenia od nich, ktoré sú riešené vo vyššie uvedených dvoch konaniach vedených na OS Bratislava II. a OS Zvolen sp. zn. 14Cb/42/2009 nemôžu mať význam pred rozhodnutie súdu prvého stupňa v tomto konaní, teda v konaní o námietkach odporcov proti zmenkovému platobnému rozkazu“.

Týmto názorom odvolacieho súdu v zmysle ust. § 226 O. s. p. bol okresný súd viazaný.

Z uvedeného dôvodu nemôže ani okresný, ani odvolací súd prihliadať a zaoberať sa námietkami odporcov vznesenými po prvotne podaných námietkach, prípadne dôvodmi uvedenými v odvolaní proti napadnutému rozsudku, najmä keď sa jedná o nové námietky, keď napr. odporcovia už nenamietajú absolútnu neplatnosť zmienok, ale poukazujú na ust. čl. I. § 10 zákona zmenkového a šekového a tvrdia, že navrhovateľ sa pri nadobúdaní zmienok previnil minimálne hrubou nedbanlivosťou tým, že uvedenú zmenku nesprávne vyplnil a tým z nej vytvoril úplnú zmenku, ktorým okamihom sa stal jej prvým majiteľom aj keď mal všetky predpoklady vedieť, či vôbec a ako má byť zmenka vyplnená. Uviedli, že je to obrana dlžníkov proti nesprávnemu vyplneniu blankozmenky, ktorá námietka bola z ich strany v rámci písomných námietok aj uplatnená (táto námietka v pôvodných námietkach uplatnená nebola). V pôvodných námietkach zmenky považovali za absolútne neplatné v zmysle § 39 Obč. zák., mali za to, že sa jedná o vsta zmenku, keďže na nej chýba údaj splatnosti a v tom prípade bola podľa názoru odporcov zmenka zročná na videnie, ktorá je zročná pri predložení a preto musí byť predložená do jedného roka od dáta vystavenia, tým že neboli odporcom dané na videnie nemohli nastať splatnosti týchto zmienok. Okresný súd poukázal na to, že odporcovia v námietkach argumentujú absolútnou neplatnosťou 43 kusov zmienok, o ktoré navrhovateľ opiera svoj nárok, pretože neobsahujú zákonom požadované obligatórne náležitosti zmenky v podobe bezpodmienečného sľubu zaplatiť určitú peňažnú sumu v určitej mene a údaje zročnosti.

Blankozmenka je vlastne „budúcou zmenkou“ stane sa ňou až po vyplnení určitých chýbajúcich náležitostí, ktoré dodatočne vyplní majiteľ zmenky. Správne okresný súd a tiež odvolací súd dospel k záveru, že v konaní pred okresným súdom mohol súd prvého stupňa riešiť len otázku platnosti predložených zmienok z hľadiska zákona zmenkového a šekového a otázku legitimacy navrhovateľa pri vyplnení blankozmienok, prípadne platnosti uzavretých zmlúv o udelení vyplňovacieho práva zmenkového. Predmetom dohody o vyplnení blankozmenky je jej vyplnenie a udelenie vyplňovacieho oprávnenia. V tomto prípade predmetné zmluvy upravujú právo navrhovateľa vyplniť označené blankozmenky vrátane vymedzenia obsahu tohto oprávnenia, ktoré udelenie vyplňovacieho práva

zmenkového a jeho obsah boli presne špecifikované v čl. III. zmlúv o udelení vyplňovacieho práva zmenkového, kde v čl. II. bol vyšpecifikovaný predmet zmluvy a presne uvedené čo sa rozumie zabezpečovanými pohľadávkami leasingu voči vystaviteľovi pre účely týchto zmlúv. V súlade s takto uzatvorenými zmluvami o udelení vyplňovacieho práva bol navrhovateľ oprávnený blankozmenky vyplniť. Predmetné zmenky obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti. Keďže sa nejedná o zmenky na videnie, neplatí v danom prípade ani jedna ročná prekluzívna lehota na ich predloženie na platenie zmenkovým dlžníkom. Predmetné zmenky sú platné. Odvolací súd sa ani nemohol z vyššie uvedených dôvodov zaoberať tvrdeniami odporcov uvedenými v odvolaní, že sa jedná o absolútne neplatné leasingové zmluvy, prípadne absolútne neplatné zmluvy o udelení vyplňovacieho práva, čo tvrdil v pôvodne podaných námietkach. Z uvedeného dôvodu správne dospel okresný súd k záveru, že predmetné zmenky sú platné, preto rozhodol, že ponecháva zmenkový platobný rozkaz v plnom rozsahu v platnosti.

Čo sa týka námietok odporcov, ktoré uviedli v odvolaní, že im bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd v konaní nepostupoval postupom podľa § 118 ods. 2 až 4 O. s. p. odvolací súd uvádza, že v danom prípade sa jedná o skrátené súdne konanie, ktoré predstavuje inštitút zmenkového platobného rozkazu, ktorý má majiteľovi zmenky umožniť rýchlejší a jednoduchší spôsob dosiahnutia súdneho konania. V danej veci sa mohol okresný súd na predmetnom pojednávaní zaoberať len námietkami podanými odporcami proti zmenkovému platobnému rozkazu dňa 18. 5. 2009. V neposlednom rade odvolací súd uvádza, že odporcovia nešpecifikovali, čím došlo k ich odňatiu možnosti konať pred súdom a k neoprávnenému zásahu do ich práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na uznesenia NS SR sp. zn. 4Cdo/167/2012, 6Cdo/53/2012, podľa ktorých aj prípadné porušenie ust. § 118 ods. 2 O. s. p. účinného od 15. októbra 2008 nespôsobuje existenciu vady v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. Porušenie citovaného ustanovenia žiadnym spôsobom nediskvalifikuje účastníka napr. v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a podobne..., (obdobne uznesenie Ústavného súdu IV. ÚS 326/2012).

Čo sa týka námietky odporcov, že im neboli predložené zmenky v prvopise ani v odpise v zmysle zákona zmenkového a šekového, odvolací súd uvádza, že predpokladom umožňujúcim vydanie zmenkového platobného rozkazu je predloženie originálu zmenky (šeku) ako aj ďalších listín, ktoré sú nevyhnutné na uplatnenie práva. Zmenka (šek) je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo. Vo vzťahu k navrhovateľovi je jeho základným legitimačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím nahradiť (s výnimkou rozhodnutia o umorení zmenky alebo šeku). Vzhľadom na to, že ide takisto o cenný papier, ktorý charakterizuje jeho obežiteľnosť, bude nevyhnutné vziať prvopis zmenky (šeku) z obehu a predložiť ju súdu s tým, že navrhovateľovi sa vráti až po právoplatnom skončení konania.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nie je možné, aby boli účastníkom konania doručované prvopisy zmienek, nakoľko tieto sú predložené súdu (uložené v trezore) a vrátené sú navrhovateľovi až po právoplatnom skončení konania. Odvolací súd poukazuje na to, že odporcom spolu so zmenkovým platobným rozkazom bol doručený návrh navrhovateľa na vydanie zmenkového platobného rozkazu spolu s prílohami, ktoré tvorili aj fotokópie zmienek.

Podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu (IV. ÚS 115/2013, III. ÚS 209/04) „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (čl. 6 ods. 1 dohovoru) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia“.

Preskúmaní veci prišiel odvolací súd k záveru, že okresný súd správne zistil skutkový stav veci, rozhodnutie dostatočne zrozumiteľne odôvodnil, správne sa zaoberal len námietkami odporcov vznesenými voči zmenkovému platobnému rozkazu dňa 18. 5. 2009, ktoré aj odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd sa podaním odporcov 1/ až 3/ z 26. 11. 2014 nezaoberal jednak z dôvodu koncentračnej zásady (§ 175 ods. 3 O. s. p. a jednak preto, že rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolať rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie) § 205 ods. 3 O. s. p.

Navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., pretože bol v odvolacom konaní úspešný. Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu navrhol zaviazal odporcov na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré si však vo vyjadrení k odvolaniu nevyčíslil. V zmysle ust. § 151 ods. 1 O. s. p. je účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia. Rozhodnutie odvolací súd vyhlásil dňa 28. mája 2015, navrhovateľ bol povinný trovy odvolacieho konania vyčísliť v lehote do 2. júna 2015. Navrhovateľ trovy odvolacieho konania v zákonom stanovenej lehote nevyčíslil, potom odvolací súd rozhodol, že navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva v zmysle ust. § 151 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčíslil, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Keďže v zápisnici o vyhlásení rozhodnutia súd rozhodol, že odporcovia 1/ až 3/ sú povinní nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozhodnutia a navrhovateľ si v zákonom stanovenej lehote trovy odvolacieho konania nevyčíslil, odvolací súd v písomnom vyhotovení rozhodnutia rozhodol, že navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, pretože iné trovy okrem trov právneho zastúpenia mu zo spisu nevyplývajú.

Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.